

kunne vente at tjene Guld og grønne Skove, men der er jo heller ikke Spørgsmaal derom, men kun, om det gavner Avlen. Lad os se, hvorledes Sagen stiller sig herovre paa Sjælland og paa Bornholm. Her er det Medlemmerne af Hesteavlforeningerne, som hver yder et aarligt Kontingent af ca. 4 Kr., og de søge saa ved et Udvalg enten at købe eller hos Foreningens Medlemmer at faa udleveret unge Dyr til Opdragelse paa en Hesteopdrætningsanstalt for derigennem at faa Kendskab til, om den og den bestemte Fodring eller den og den Bevægelse viser sig at være god, saa at man derigennem kan lære at kende de bedste Stammer. De Mænd, der gøre det, have sikkert ingen Forventning om, at det skulde blive særlig lukrativt for den enkelte, de gøre det snarere med den Tanke, at det skal blive til Tab; det maa man sige baade om Foreningerne paa Sjælland og Bornholm, og ogsaa om dem, der tænkes oprettede i Jylland. Man har stærkt agiteret paa, at den Forening, man tænkte at oprette i Jylland, var en Forening, der spekulerede i at tjene Penge. Det er nu saadan noget som 10 Aar siden, at vi netop i Randers-Egnen rejste Spørgsmaalet, om det ikke var rigtigt at søge at komme til bedre Kundskab om de unge Hestes Opfostring og Opdrætning, og der blev saa nedsat et Udvalg af ledende og kyndige Mænd i Hesteavl, som skulde tage Opgaven op. Saa kom Statskonsulenten og flere af Hesteavlforeningerne i Jylland og sagde: lad os gøre et Forsøg. De have saa arbejdet længe, have undersøgt Sagen og tænkt over den, og endelig nu kommer der Forslag frem om, at der kan oprettes en Forening, hvis Love og Vedtægter skulde være anerkendte af Ministeren, og saa kan der under almindelig Kontrol og efter Anbefaling af Fællesforeningernes Bestyrelse ydes et Tilskud af indtil 200 Kr. for hvert af de unge Dyr, de have under Opdræt. Jeg kan ikke tænke mig, at der kan agiteres paa, at de Mænd skulde kunne have nogen særlig Fordel deraf. Det vil, som Statskonsulenten har udtalt, snarere blive en Skuffelse i den Forstand, at de ville komme til at yde ret betydelige Ofre, men naar man ønsker at gøre nogen Gavn for Hesteavlen, naar de have Lyst dertil og mene, at den Maade, man hidtil har arbejdet paa, er for langsom, er det jo saa rimeligt, at man griber til en saadan Udvej, og derfor synes jeg, at vi herovre fra bør følge de ledende Mænd i Hesteavlen og sige: vi tør ikke forsvare at und-

lade at støtte Hesteavlen paa den Maade, som her er anført. — Ændringsforslaget om den anden Affattelse af § 20 er jo paa en Maade tiltraadt af hele Udvalget, idet dog Mindretallet har stillet Underændringsforslaget. Det er den forskrækkelige Avlscentrerbevilling, som kommer her, denne Avlscentrerhistorie, som der er blæst en hel Storm ud af. Jeg hører til dem, der mene, at den Bevilling, der den Gang kom her inde fra Rigsdagen, maaske kom noget for rask, uden at den egentlig var krævet ude fra Befolkningen, men naar det siges, at den har gjort saa forfærdelig megen Skade, tror jeg dog nej. Der har i visse Maader været begaaet nogle Fejl, men der har i og for sig ikke været gjort nogen Skade, saaledes som man vil give det Udseende af. Naar vi f. Eks. paa Landmandsforsamlingen i Odense saa de dejlige Dyr, som vi alle vare stolte af, og som Udlændinge, der saa dem, roste os for, var det for Kvægets Vedkommende saa godt som udelukkende Dyr fra Avlscentrerne, og derfor er det ikke saa meget fejl, at det i Virkeligheden har været nogle af de bedste Dyr. I alle Tilfælde har det haft til Følge, at man er kommen til at tale om Spørgsmaalet og er kommen til at interessere sig for Afstamning og Racer, og det har derfor ikke gjort saa megen Skade, men har snarere gjort Gavn. Men jeg vil indrømme, at den Gang, da disse Penge skulde anvendes, burde Konkurrencen, som blev afholdt, have omfattet flere Besætninger af disse Avlscentrer, burde være sket paa et bredere Grundlag, der burde være kommet flere med, og navnlig tog det Udvalg, der handlede for Jylland, ikke tilstrækkelig mange med. De maatte hellere have taget 10 Besætninger mere med, som det kunde have vist sig ikke kunde have bestaaet for Prøven, eller det kunde maaske vise sig, at de kunde have staaet for den; de skulde ikke have indskrænket sig til de i Folvejen kendte; saa havde vi maaske ogsaa været forskaaned for megen Kritik, men jeg mener, at Besætningerne, der ere tagne med, ere gode nok, det er ikke det, det er galt med. Naar nu altsaa hele Udvalget, Flertallet lige saa lidt som Mindretallet, ikke ønsker nogen særlig Udpegning af Avlscentrer og noget Prædikat af Avlscentrer for længere Tid, er det, fordi det er overflødigt. Det, Flertallet og hele Udvalget ønsker, er, at der blandt Besætninger, altsaa blandt hele Kvæghold, kan anstilles toaarige Konkurrencer, som kunne afholdes efter Krav fra Landboforeninger, en enkelt Landboforening eller flere Landboforeninger i For-